

Nr 145.

Av herr **Liedberg**, angående lärartjänstens i hovbeslagslära m. m. vid veterinärhögskolan placering i lönegrad.

Vid veterinärhögskolan finnas tio självständiga avdelningar, var och en företrädd av en professur i lönegrad A 30 med undantag av en, nämligen avdelningen för hovbeslagslära, anspannslära och hovsjukdomar i lönegrad A 26, där föreståndaren benämnes lärare. Upplysningsvis kan meddelas, att motsvarande avdelning vid exempelvis veterinärhögskolan i Köpenhamn är företrädd av professur.

Någon skillnad i vetenskapliga och praktiska kvalifikationer vid tillsättandet av föreståndarna vid högskolans samtliga avdelningar föreligger icke, och tillsättningsförfarandet är exakt detsamma. Undervisningen för veterinärkandidater ligger givetvis på samma plan inom alla avdelningar, och de ämnen sagde lärare representerar äro ju minst lika viktiga för den blivande veterinären och därför lika högt kvalificerade som de övriga. Ämnenas omfattning är härvid av underordnad betydelse. Närmast till hands ligger för övrigt en jämförelse med ortopedien inom läkarvetenskapen, vilket ämne företrädes av en särskild professur. Ämnena hovbeslagslära (ett gammalt uttryck, som endast delvis utsäger vad ämnet innehåller, borde rättare benämnas extremitet-, hovkorrektions- och hovbeslagslära) och hovsjukdomar överensstämma i väsentliga delar med den icke operativa ortopedien och ha även börjat benämnas så utomlands.

Vad arbetets kvantitet beträffar kan framhållas, att nämnde lärare har ett större antal undervisningstimmar än flera av professorerna, vilket framgår av nedanstående jämförelse, där som exempel medtagits professuren i samma ämnen i Köpenhamn och tre professorer vid veterinärhögskolan.

Lärartjänstens art.

Totala antalet undervisningstimmar per läsår.

Professorn i Beslaglere vid Veterinaer- och landbohøjskolen i Köpenhamn (tiden för veterinärkandidater och hovslagarelever sammanräknad)

ca 190 + kliniskt arbete

Tre professorer vid veterinärhögskolan

resp. $\left\{ \begin{array}{l} 137 \\ 232 \\ 169 \end{array} \right.$

Läraren i hovbeslags- och anspannslära samt hovsjukdomar vid veterinärhögskolan (för veterinärkandidater 175 timmar, för hovslagarelever 202 timmar). 377 + kliniskt arbete

Av ovanstående framgår, att både arbetets kvalitet och kvantitet motivera paritet mellan högskolans *samtliga* avdelningar med avseende på lön och tjänsteställning. Den sistnämnda vållar för övrigt läraren i hovbeslags- och anspannslära samt hovsjukdomar en betydande olägenhet av följande orsak. Enligt högskolans stadgar, § 11, säges: »Lärarkollegiet utgöres av högskolans samtliga professorer . . .». Detta innebär alltså, att nyssnämnde lärare, som har en mycket intim kontakt med vårt lands lantbrukskretsar och veterinärkår, icke har säte och stämma i kollegiet, där bl. a. remisser av praktiskt veterinärt intresse relativt ofta handläggas. En titelfråga hindrar sålunda föreståndaren för en såväl teoretiskt som framför allt praktiskt viktig avdelning att deltaga i övriga avdelningsföreståndares överläggningar och beslut. Något sakligt bärande motiv mot en förändring av nämnda inkonsekvens har aldrig funnits.

När ärendet om ovannämnda lärartjänsts uppflyttning i högre lönegrad behandlats i högskolans lärarkollegium, har majoriteten icke haft något att invända mot förflyttning från lönegrad A 26 till A 30 men ansett, att ett mellanstadium i A 28 vore att förordna nu, enär en jämförelse med en befattning vid Skara veterinärinrättning (vilken befattning nu placerats i lönegrad A 28) gjorts år 1930 av lönesakkunniga. (Befattningen i Skara är icke förknippad med undervisningsskyldighet för blivande veterinärer och därför ingalunda jämförbar med nämnda lärartjänst.)

Högskolans styrelse har därför hos Kungl. Maj:t föreslagit en uppflyttning i A 28, vilket tillstyrkts av allmänna lönenämnden med motivering, att dels sagda lärartjänst tillsättes i samma ordning som högskolans professorer och dels nyssnämnda befattning i Skara sedan den 1 januari 1946 hänförts till A 28. Statskontorets avstyrkande motiveras med att ärendet varit föremål för behandling av 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga och att sedan dess några nya omständigheter icke tillkommit, som motiverade en uppflyttning i högre lönegrad. Verkliga förhållandet är emellertid, att tjänsteförteckningssakkunniga icke uttalade sig om nämnda lärartjänst. Statskontorets uppfattning, att ingenting nytt tillkommit i lärartjänsten, måtte bero på otillräcklig information. Under årens lopp har nämligen till denna lärartjänst fogats en högst betydande ökad vetenskaplig forskning, varjämte ämnena vidgats och praktiska rön gjorts till påtagligt gagn för vårt lands hästbestånd.

Med stöd av ovanstående hemställes sålunda,

att riksdagen måtte besluta dels om uppflyttande nu av lärartjänsten i hovbeslags- och anspannslära samt hovsjuk-

domar från lönegrad A 26 till A 28, dels om ett uttalande om önskvärdheten av att sagda lärartjänst på sakligt motiverade grunder snarast sättes i paritet med veterinärhögskolans övriga avdelningar, vad beträffar tjänsteställning och lönegrad.

Stockholm den 19 januari 1946.

Gösta Liedberg.
